

הסנאי השוקק

אלן וורייט

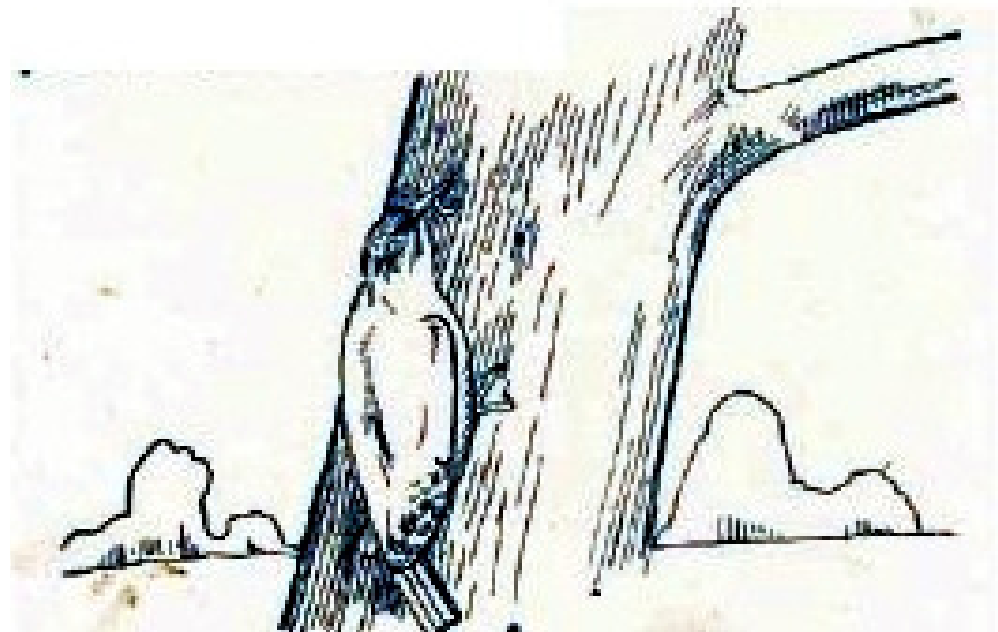
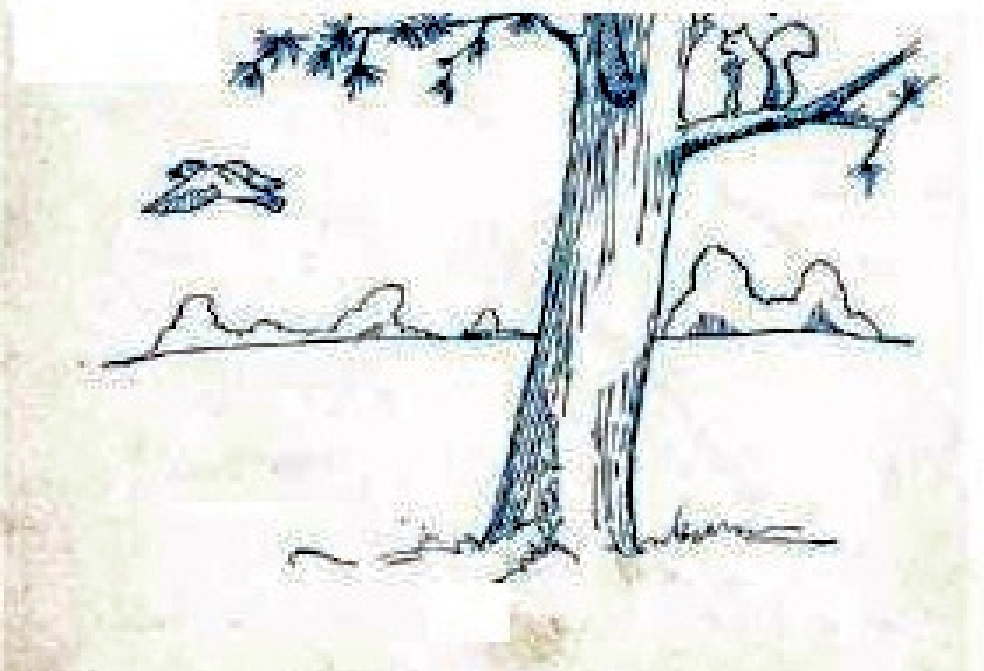
ארנסט וואטטץ

1926

בוקר אחד דפיקות חזקות העירו אותי
משינה מתוקה. קמתי מהר, ירדתי בין
הענפים וראיתי שזה הנקר הזקן שמחפש
את ארוחת הבוקר שלו.

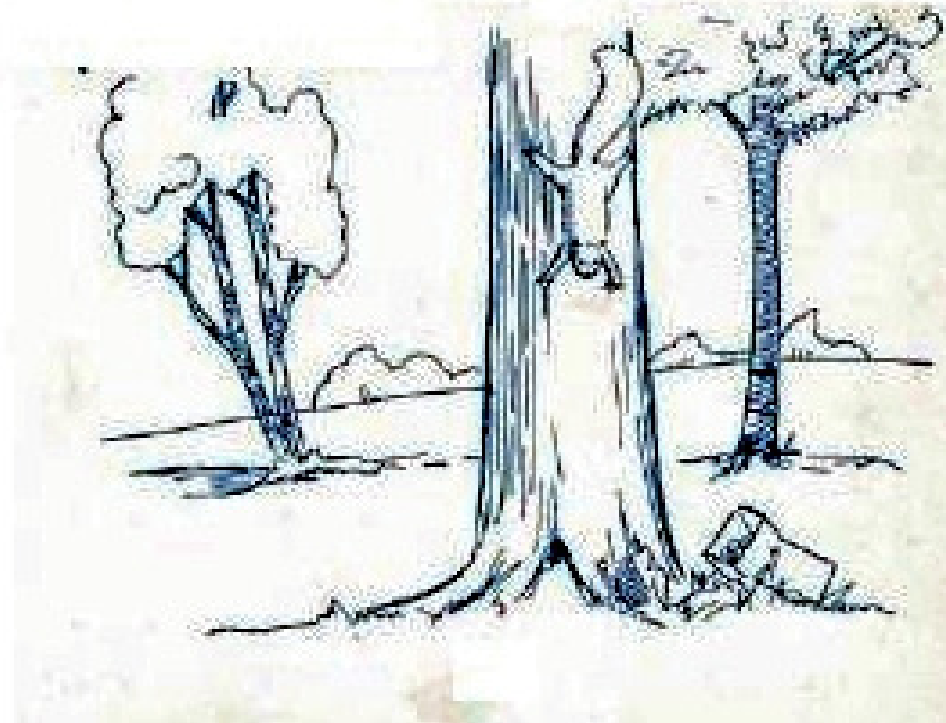
האם אינכם חושבים שזו דרך מוזרה
להשיג ארוחת בוקר? הוא דופק בדלתות
של כל בתי התולעים, וכשתולעת קטנה
יוצאת ושואלת "מה אתה רוצה?" הוא
עונה "אותך!" ובולע את התולעת
המסכנה.

טוב, הערתי לו שלא יבוא יותר ולא
יטריד יצורים שקטים בשעות
מוקדמות כאלה. הוא עף משם
בצחוק קולני. כנראה חשב שזה
משעשע לעשות רעש בבוקר.
נקרים הן ציפורים טיפשות כאלה.

נכנסתי והתכבדתי במטעמים. רק
לעתים רחוקות מזדמן דבר כזה. אך
המחסן היה מסוכן וכשגמרתי לאכול את
האגוזים הוא נפל על ראשי ולא יכולתי
לצאת.

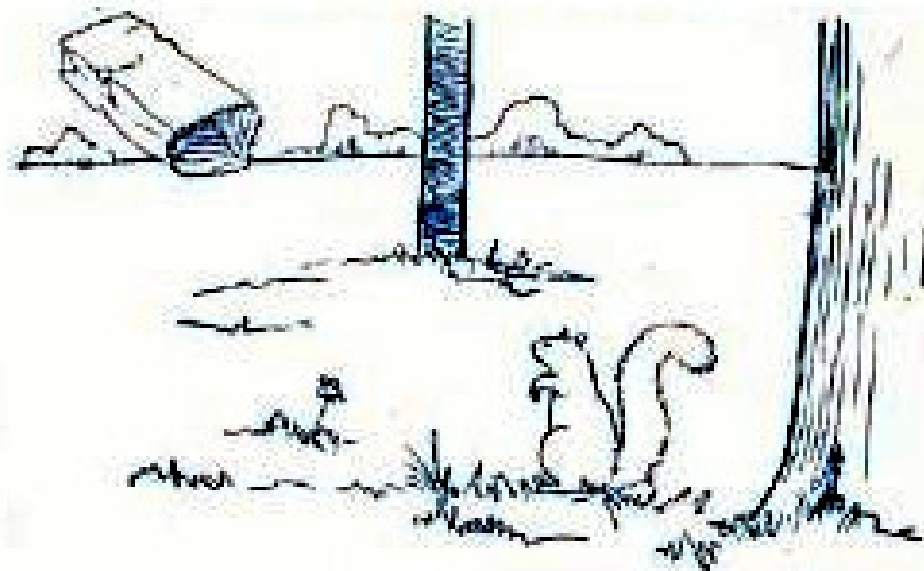
באותו ערב טיילתי בהנאה בתוך
החורשה כשפתאום גיליתי אוצר
במחסן. הדלת הייתה פתוחה לרווחה
והמחסן היה מלא אגוזים ודברים
אחרים האהובים על סנאים.

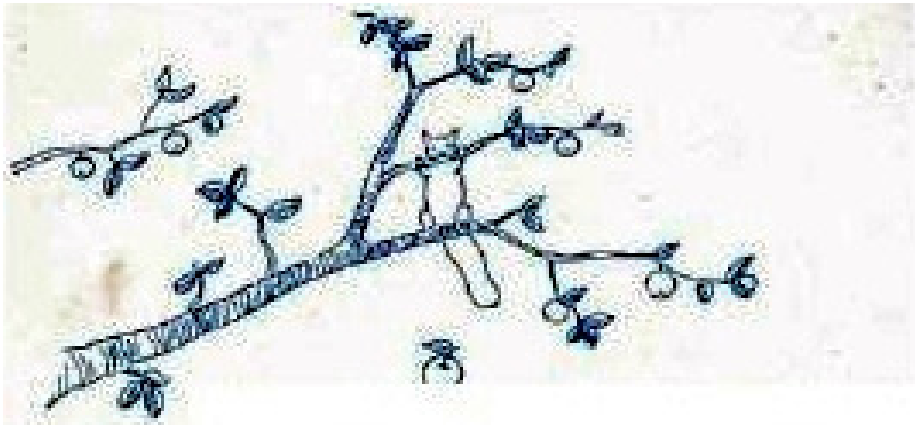

עכשיו עונת תפוחים. אני אוהב
את הגדולים, האדומים. הארנב
הגדול, זה שחי בשוחה באדמה
והזנב הקטן הלבן שלו אינו
מועיל לדבר, ביקש שאזרוק לו
תפוח אחד. "ותבחר את הטוב
ביותר" אמר. איזו חוצפה!

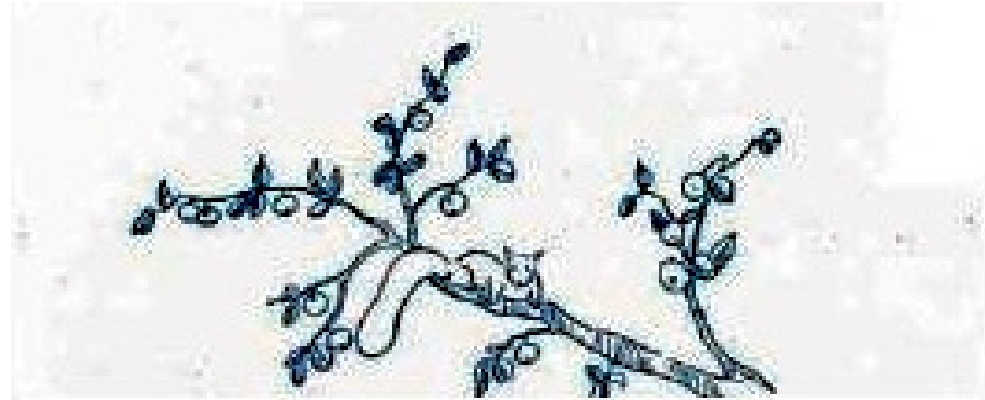
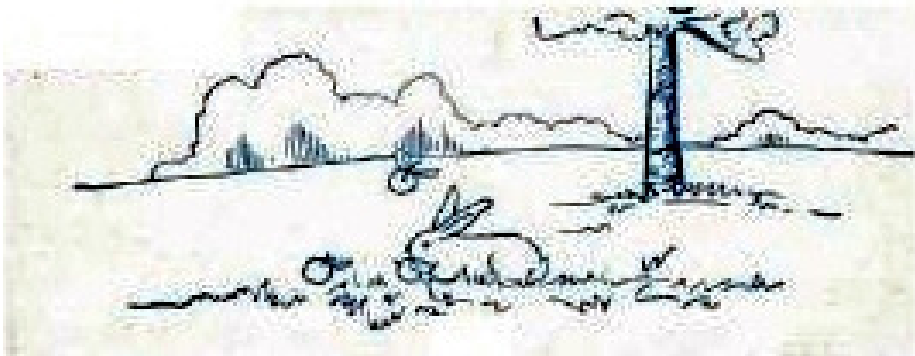

וי! כמה שקפצתי שם בפנים.
וכשהשתחררתי בסוף הרוח העיפה
את המחסן רחוק באוויר. ומה אתם
חושבים שזה היה? סתם שקית ניר
עם אגוזים, שאיזה ילד השאיר
בחורשה.

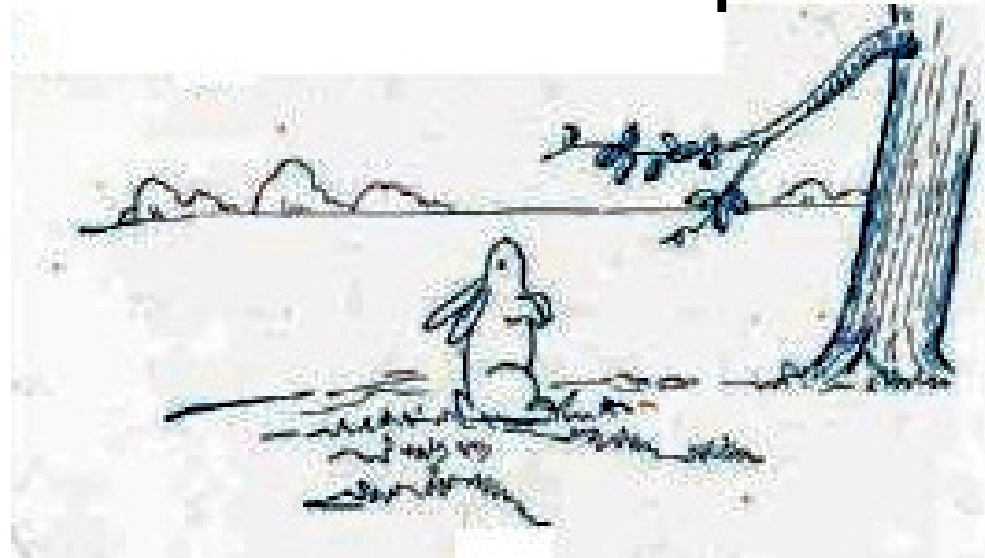

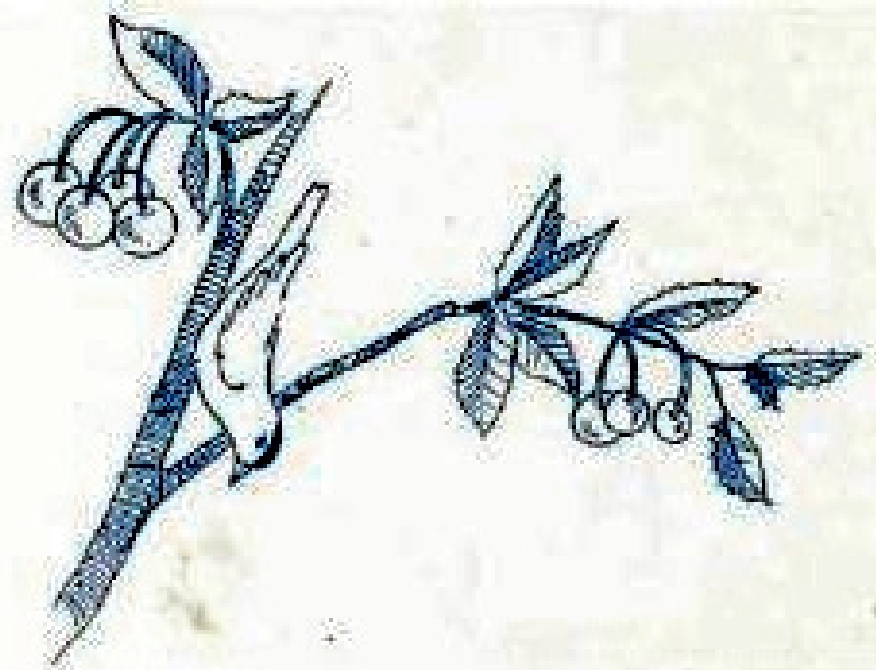
אבל אחר כך התחרטתי. אולי הוא
יחשוב כי אני גס ולא מחונך אם
אסרב לעזור לו. אז נערתתי את הענף
פעם או פעמיים ושנים או שלושה
תפוחים אדומים נפלו ישר לידו,
ואחד כמעט והכה לו באף.

אמרתי לו שיוכל לבחור לו בעצמו,
אם יעלה למעלה. הוא נראה קצת
נבוך. רק חשבו איך ארנב יטפס
על עץ. רק המחשבה על כך גורמת
לי לצחוק.

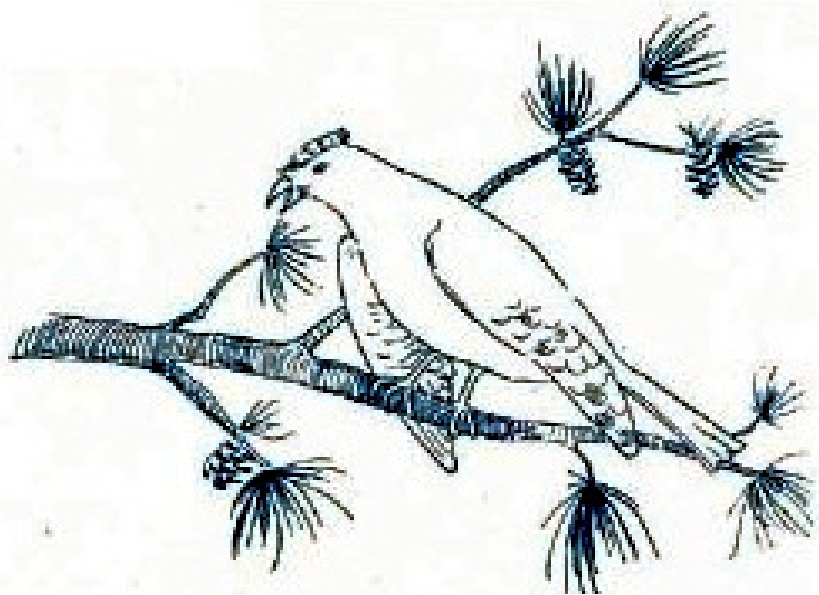

**כנראה הוא יצטרך לצוד הרבה זמן כדי
לשבוע. אני מעדיף אגוז קשה וגדול או
אצטרובל של אורן. ראיתם איזה כובע
יפה, צבעוני הוא חובש לראשו? אולי
זה כובע בית הספר שלו.**

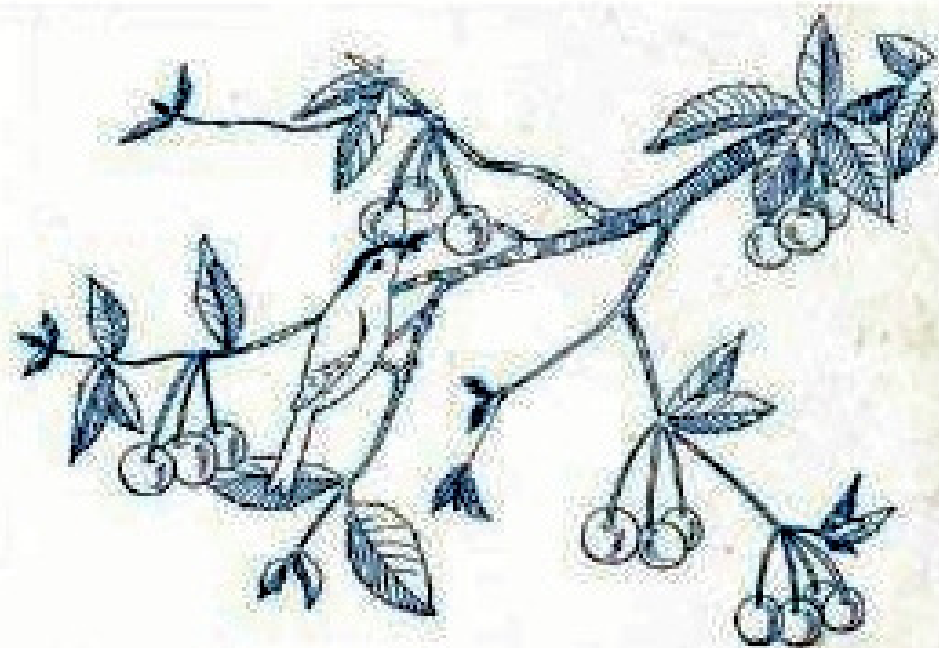

**אחר כך טיילתי קצת על העצים עם
הירגזי. הוא נחמד קטן כזה. מאוד הייתי
רוצה לעלות כמוהו על הענפים הדקים.
הוא ממש אשף! יכול להיתלות שם עם
ראש למטה וגם אוהב זאת, אך מה הוא
מוצא שם אינני יודע.**

והכרתם את מר עורבני? הוא
קשקשן עם קול חורק כזה. הוא
עשה כל כך הרבה רעש בגלל הקן
שלו. איך יכולתי לדעת שהוא
רוצה אותו?

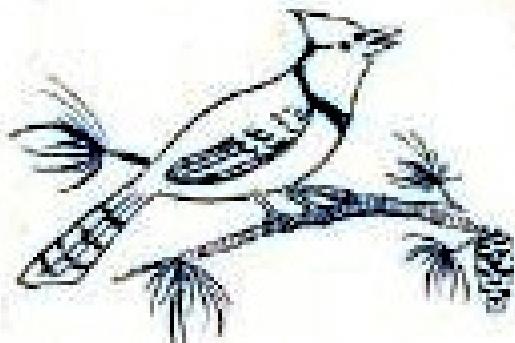
הוא מאוד יפה וגם מועיל, כי הוא אוכל
את כל החרקים ומזיקים של הפרי
והירקות שהאיכרים שותלים בשבילנו.

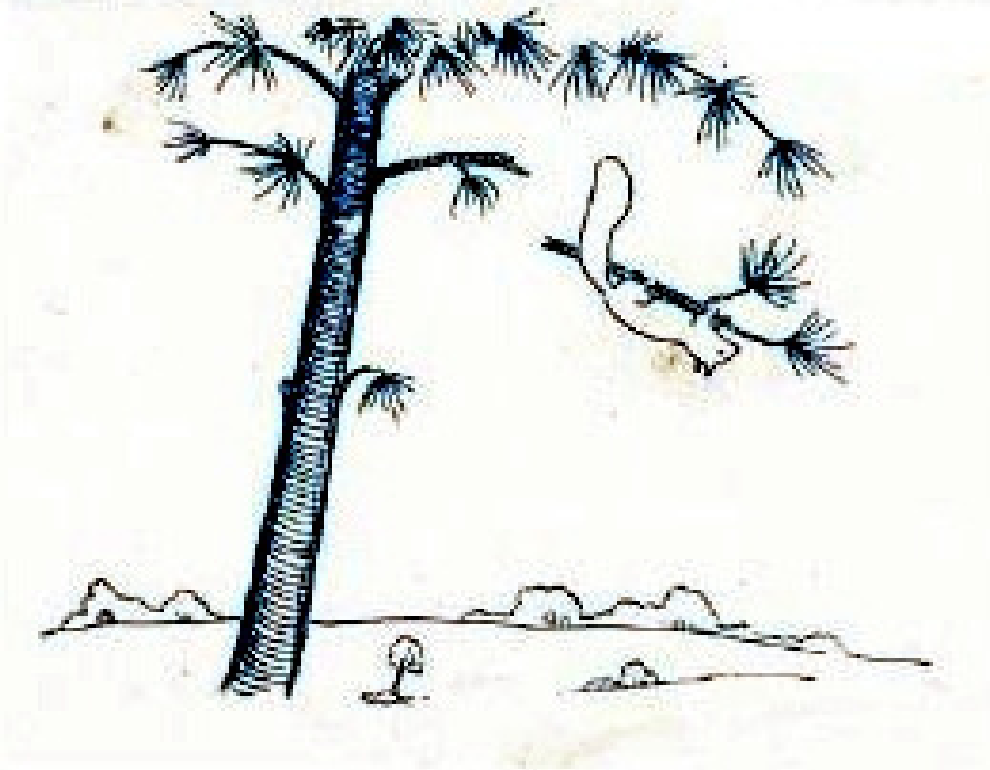
העורבני רועש יותר מכל האחרים.
תמצאו אותו בכל מקום בו קורה דבר
מה. ציפורים אחרות שקטות יותר והן
שכנים טובים, ואתו אני רב כל הזמן.
אבל אם תשאלו אותו הוא בוודאי
יספר שזו אשמתי. לפעמים אני חושב
כמה טוב היה אילו לא יהיה כאן.

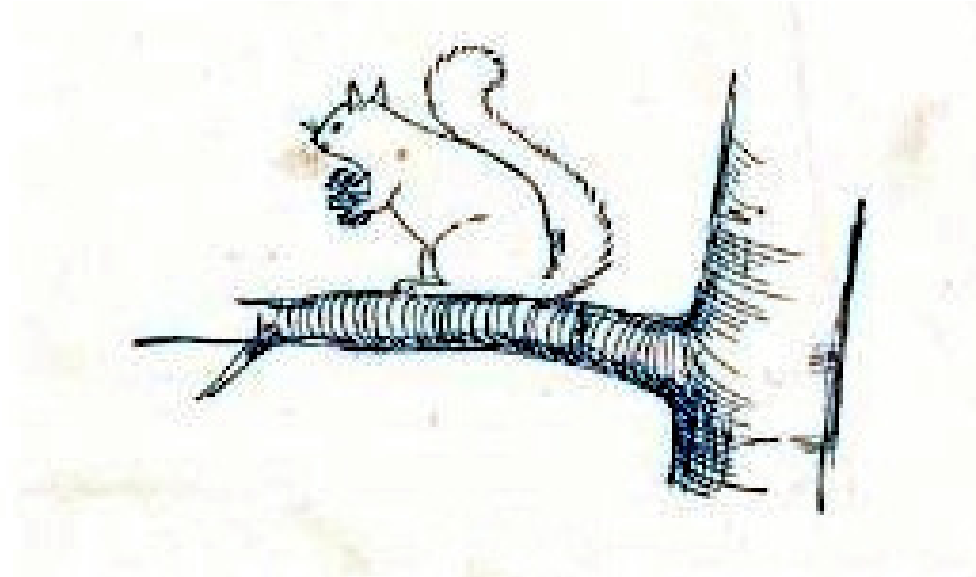
הקן היה ריק כבר חודשים וגם לא
היה לו גג. זה היה גורם לי הרבה
עבודה אילו נשארתי בו וכך גם
אמרתי לו. הייתם צריכים לשמוע
כמה כעס.

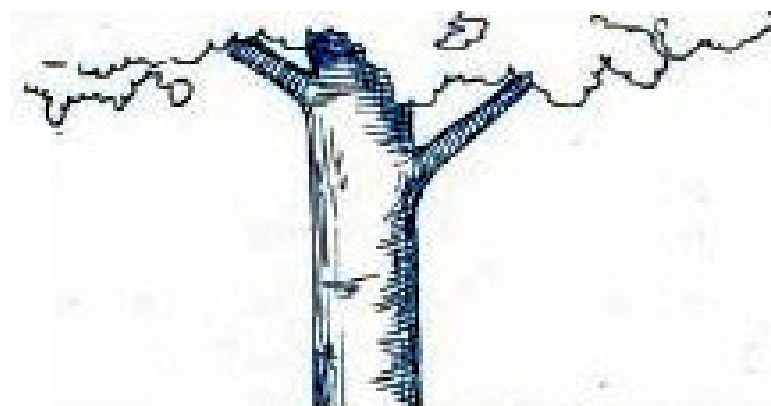
בערב אחד שיחקתי בעץ אורן, עץ
ממש חמוד, יותר יפה מאחרים.
ופתאום נפלתי ממנו. כנראה הענף
היה חלש או רקוב.

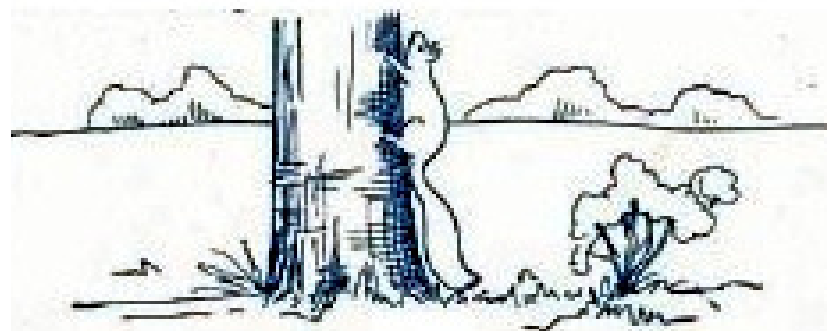
אבל הם כולם כאלה. כמו ילדים.
בוכים וצועקים כל פעם שלא
מקבלים מאבא או אמא מה שהם
רוצים.

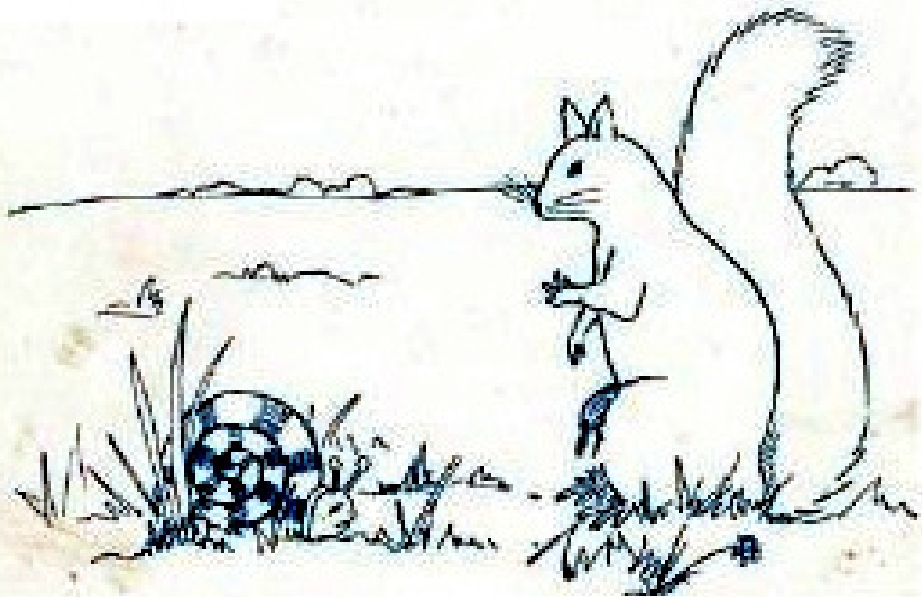
כשחזרתי למחסן שלי מצאתי שם
פסיון גדול, בעל זנב ארוך. הוא אכל
את האצטרובלים שלי! איך נזפתי
בו! רבנו ואני מקווה שהוא מרגיש
כאבים עד עכשיו. שיזכור לא לעשות
זאת שוב!
אולי לא לימדו אותו לא לקחת
דברים של אחרים בלי רשות.

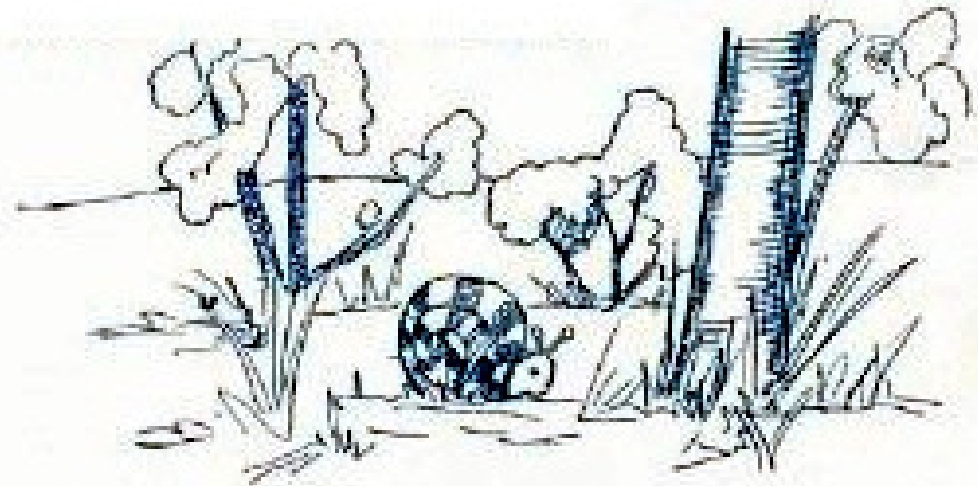
הופתעתי מאוד. איזה נפילה גדולה.
כשהתיישבתי על הארץ לא ידעתי
איפה אני, אבל החלטתי מיד לעלות
חזרה על העץ ולחשוב מה קרה לי.
בפעם הבאה צריך להשגיח יותר.

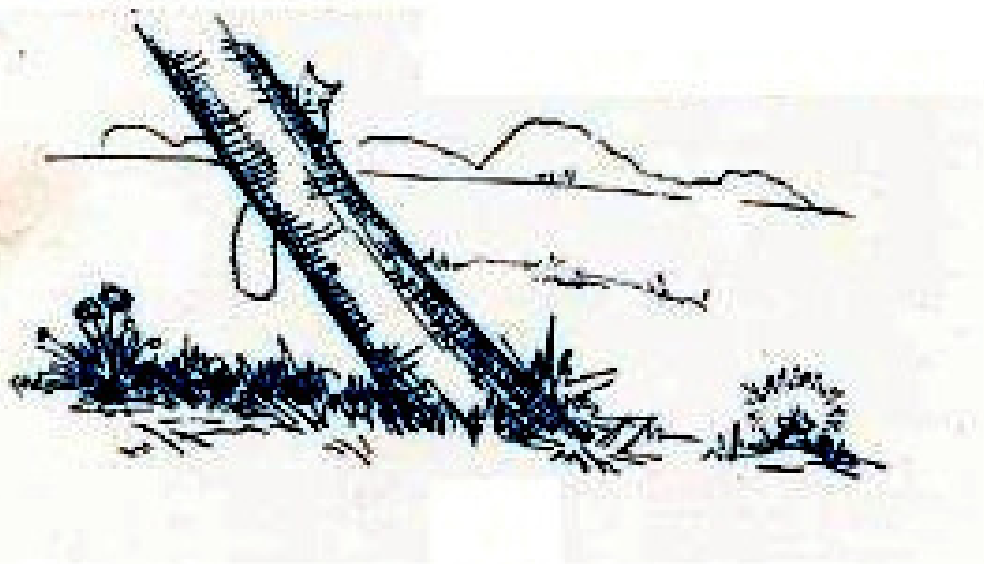
כאילו אני לא יודע שחילזון חי
בקליפה. ידעתי, אבל לא
חשבתי שהוא כל כך דומה
לאגוז.

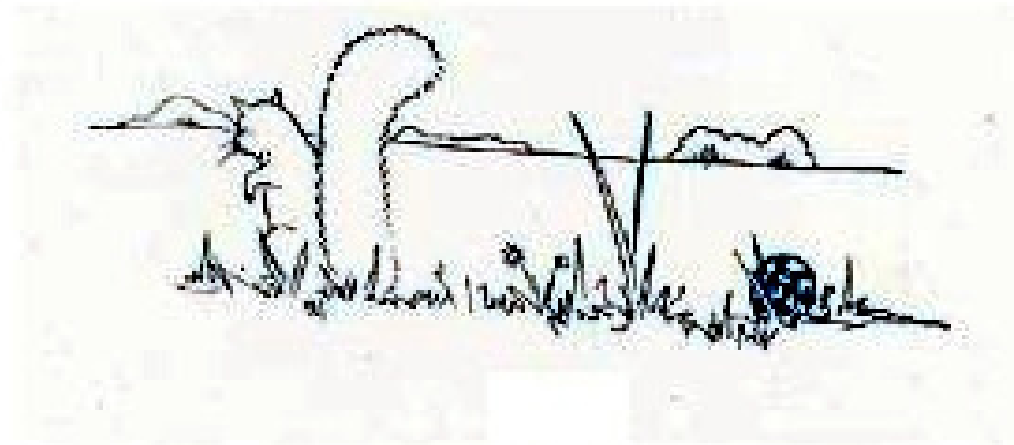
היום למדתי שלא כל דבר בעל
קליפה הוא אגוז. דווקא מצאתי מה
שחשבתי שזה אגוז יפה וכשרציתי
לפצח אותו יצא ממנו איזה יצור איום
וקרא לי בשמות לא יפים.

**בדרך הביתה ראיתי כוכב בדשא.
אולי נפל מהשמיים. לפעמים
רואים איך הם נופלים. רציתי
להרים אותו ולהביא לצמרת עץ
ואולי לתקוע אותו שוב בשמיים.**

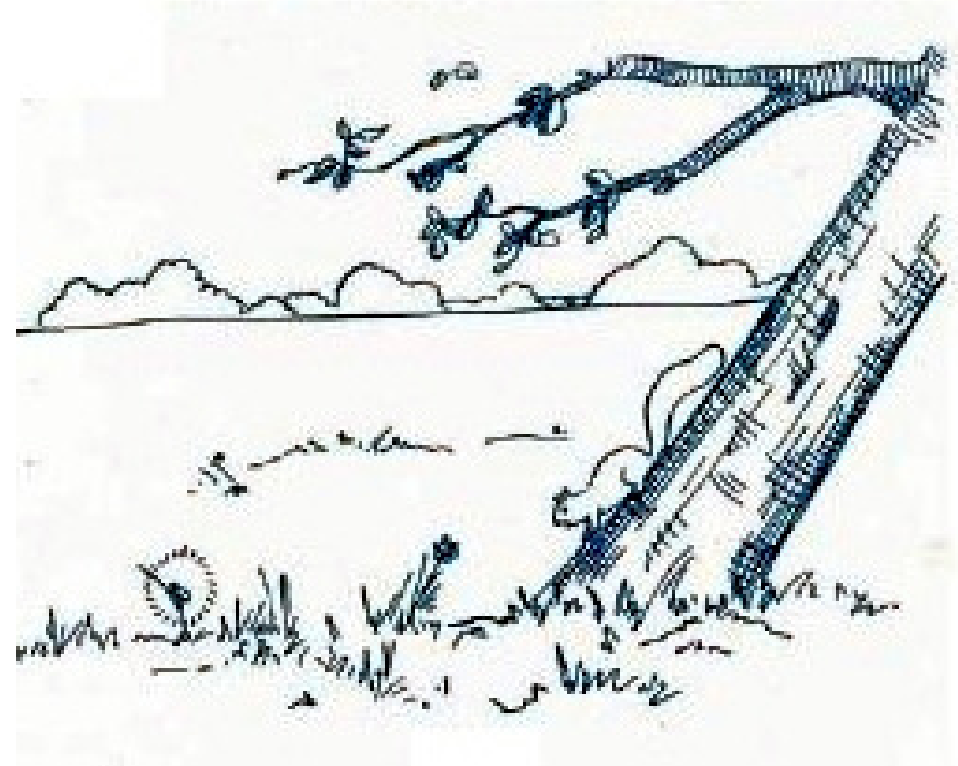

**"כולם מכירים חילזון. אתה לא
יותר טוב מהשחרורים וקיכלים
שאוכלים אותי!" הוא צעק. הפלתי
אותו והוא זחל משם ומלמל משהו
לעצמו. איזה מהומה עשה
מהשטות הזאת. בוודאי נבהל
מאוד.**

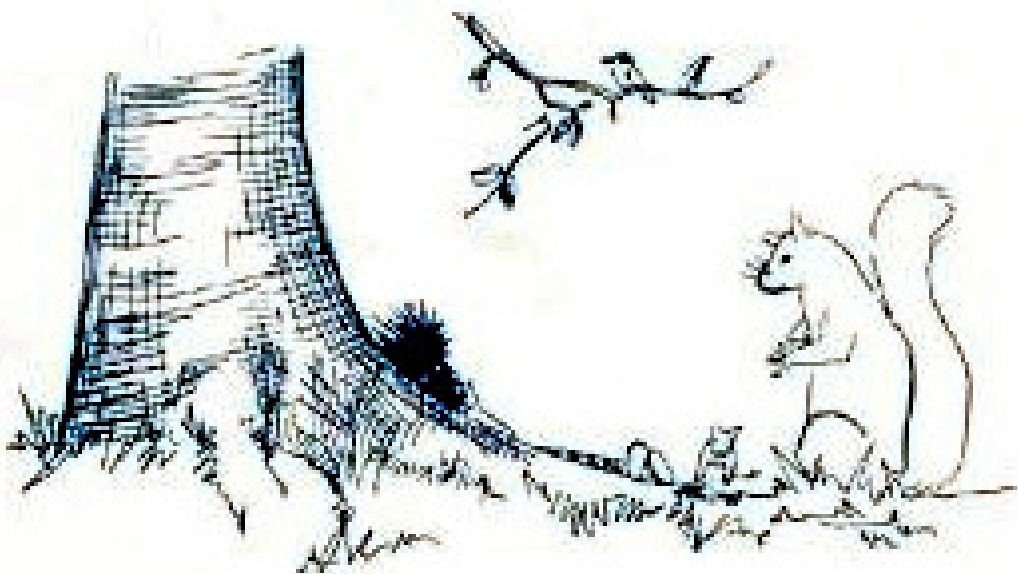

אבל זה היה רק נר של פיות. קראתי
לפייה אבל היא לא באה. חבל. הייתי
רוצה לראות אחת מקרוב.

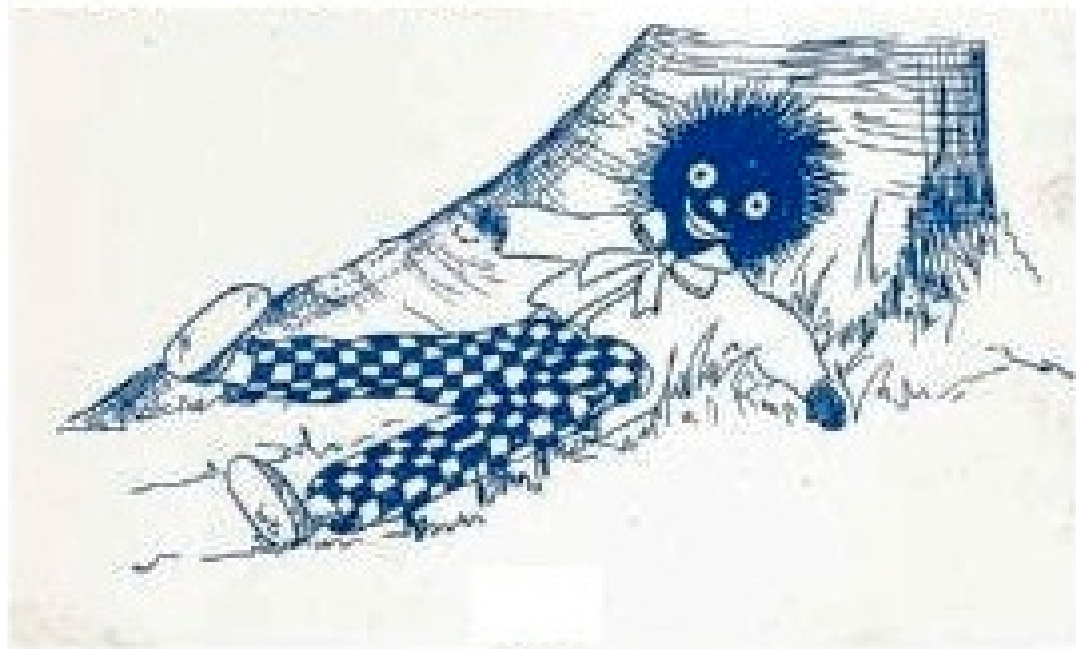
פיות לא אוהבות להראות את
עצמן. לכן עוד לא ראיתם אחת
כזו. אבל ישנן פיות שחיות
בחורשות ואם תשגיחו היטב
כשתיילו שם, אולי תראו אחת.

הוא לא דיבר, לא אמר מה שמו ומאין
בא. לא הצלחתי לדובב אותו. גם
העכבר ניסה, אך זה לא עזר. הוא לא
דיבר ולא זז.

והבוקר ראיתי יצור מוזר יושב תחת
העץ. אני מניח שזה אחד מהיצורים
הגדולים, הדו-רגליים שחיים במקומות
גדולים מחוץ לחורשה. רק שזה היה
קטן. לא יותר גדול ממני.

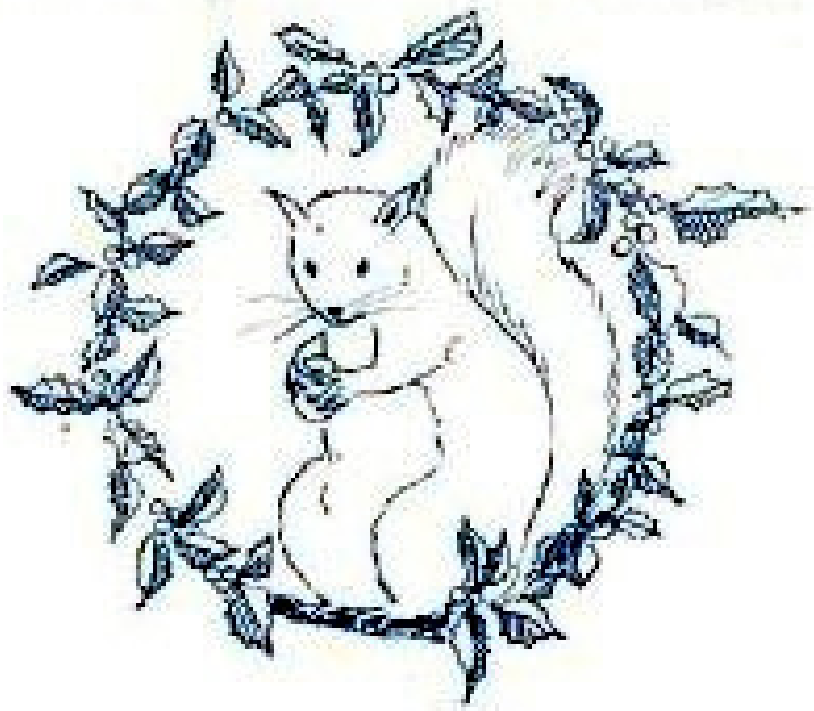

**"נזמין את היתוש" אמר העכבר "הוא
ידגדג לו באף ואז אולי ידבר" אבל גם
היתוש לא הצליח, למרות שנכנס לו
ממש לתוך העין.**

**היתוש התעייף ועף משם בכעס. וגם
אנחנו הלכנו, וחבל, כי הוא נראה כל כך
נחמד ומחייך כל הזמן. אבל אחר כך
גיליתי שזו הייתה רק בובה של ילדה,
שגרה בבית גדול על הגבעה.**

**חורף עכשיו. צריך להסתתר בקן
כדי לא להצטנן.**

שלום לכולכם!

**והיום ירד כבר שלג. ישבתי על ענף
והשחרורים חיפשו תולעים תחת השלג
לרגלי העץ. התחלתי לנער את הענף
והשלג נפל ישר עליהם. הם צעקו עלי
וכעסו מאוד ואני צחקתי.**

